

Előfizetési árak:
 Egész évre . 20 kor. — fill.
 Félévre . . 10 „ — „
 Negyedévre . 5 „ — „
 Egy óra . . 1 „ 70 „
 Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a
 lap szétküldésére vonatkozó
 felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk.
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl

Közigazgatási reform.

Pécs, 1900. február 16.

Évtizedek óta vajudik a közigazgatás reformjának kérdése s dűlőre nem volt képes jutni mostanáig, pedig arra nézve véleménykülönbség nincsen az országban, hogy a reformra szükség van, mert a jelenlegi szervezetében nem felel meg a várakozásnak s azoknak a jogos igényeknek, amelyek a modern társadalmi viszonyok mellett a jó közigazgatáshoz fűződnek.

Ha ennek a hosszas és eredménytelen vajudásnak az okai után kutatunk, igazat kell adnunk Holló Lajosnak, aki a képviselőházban tegnap kifejtette, hogy a közigazgatási reform előkészítése nem történik a helyes formában és ha ebben az irányban fog tovább vezetetni, nem is várható az, hogy az ország érdekeinek megfelelő megoldását ennek a kérdésnek elérhessük.

Kidobtak a közönségbe egy jelszót, melyet aztán törvénybe is iktattak, hogy annál nagyobb nyomatéka legyen és valószínűségi dogma jellegét nyerje az a fölfogás, mely a közigazgatás reformjánál annak államosságát tartja nemcsak a kiinduló pontnak, de olyan nélkülözhetlen előfeltételnek is, a mely nélkül közigazgatásunk javítására még csak kísérletet sem lehet tenni.

A kormányhatalom természetében rejlő hatalmi terjeszkedés vágya mellett ennek a fölfogásnak a kuforrását abban a bürokratikus szellemben kell keresnünk, a mely az élet szabad mozgásait miniszteri irodákból szeretné dirigálni s már is annyira elhatalmasodott, hogy a bürokratikus formák között elveszett a lényeg s már a legjelesebb kormányparti elmékben is visszatetszést, az igazgatás és ellenőrzés egyszerűsítése iránti törekvést szült.

Pedig emlékezzünk csak vissza, milyen megokolással bocsátották szárnyra az államosság eszméjét. Az volt az okoskodás menete, hogy a negyvennyolcas törvény az igazgatás minden tényeért a központi kormányt téven felelőssé az országgyűléssel szemben, szükséges, hogy ez a felelős kormány az igazgatás összes közegeivel feltétlenül rendelkezhessek. Ez önkormányzati közegekkel nem lehetséges, tehát szükséges, hogy az összes közigazgatási tisztviselők a kormány kinevezéséből nyerjék megbízatásukat az igazgatásra.

Nos hát, eltekintve attól, hogy ez az okoskodás nem felel meg a való élet tapasztalatainak, mert hisz más parlamentáris államokban is vannak muniipális tisztviselők anélkül, hogy ezt ott a miniszteri felelősséggel összeegyeztethetlenné tartanák, utalunk arra, hogy éppen az államossági jelszó kikiáltása óta a törvényho-

zás a központi kormány hatalmát annyira kiterjesztette az önkormányzati igazgatás működésére, hogy nemcsak döntő befolyást nyert a tisztviselők választására, de működésüket is csaknem abszolút hatalommal irányítja s existenciájukat is a kezében tartja: — és mégis a közigazgatás egy cseppet sem javult, sőt a bürokratizmus fölbujánása folytán még rosszabbodott is.

Hogyan lehessen tehát várni a közigazgatás javulását attól, ha az az önkormányzat üres formáit levette egyszerűen a központi kormány kezébe megy át, mikor az eddigi tapasztalat azt igazolta, hogy a központi kormány túlságos ingerenciája az önkormányzat közigazgatásába a hibák javítása nélkül egy újabb hibával tetézte a már meglévőket, mert hát az csak természetes, hogy az a papirosfogasztó, kimutatásokon rágódó bürokratizmus, a mely ellen olyan elítélő tekintélyes hangok emelkedtek az országházban, nem az önkormányzat talajából fakadt, hanem a központosítás természetes folyománya.

Amikor tehát a közigazgatás reformját helyes alapokon megalkotni akarjuk, nem szabad azt egy fölkapott jelszó bilincseibe verve megvalósítani, hanem ettől függetlenül kell mérlegelnünk, hogy feltétlenül megköveteli-e a kitűzött célnak, az igazgatás megjavításának az elérése az államossági jelszó kikiáltása óta a törvényho-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy vén leány életéből.

A szomszédunkban lakik. Most vetődik vissza a kerítésnek repült fias tyúk éppen Magda kezégyébe és ő a szárnyán kapott jószágot megtenyegeti ujjával, mintha valami értelmes lény volna s kiteszi az udvarra fiókái közé. Azután szemügyre veszi féltve őrzött virágait. Beszélgetünk, én szavaiból kiveszem, hogy noha sok és sokfélék virágai, azért neki kedvence mindenik. — Ugy el tudja magyarázni, hogy ezt a szineért, azt az illataért, amazt az alakjáért és így tovább mindeniknél, hogy hát miért szereti.

Magda most egy félig elszáradt bokornál megáll. Tűnődve nézi. Ezt is szeretem, mondja tovább, talán még jobban szeretem a többinél — és itt olyan bánatossá lesz az ő máskor mindig nyugodt, derült arca.

Szeretem, meg sajnálom is, folytatja: szegény beteg bokor! . . . ennek nem lesz többé virága soha.

Olyan érthetetlen előttem, hogy valakinek az arca úgy elborulhat egy száradó bokor láttára. Édes Istenkém! — — — mikor olyan sok az idő előtt elhervadt, vagy letört, eldobott virág.

No hiszen akkor változnék csak igazán siralomvölgygyé ez a világ, ha minden egyes

szálat észrevennének — minden egyes szálat megsiratnának.

Magda hirtelen ott hagyja a bokrot, leül az ő szokott helyére, a kerti padra és folytatja az anyókákat és vén lányokat jellemző munkát, az elmaradhatatlan harisnyakötést.

Mondják, hogy Magda nagyon szép volt, nekem még most is az. Elnézem azt a nyugodt, fehér arcot, olyan az, mint egy tiszta gondolat. . .

Mintha csak elkerülték volna az ideg- és szépségbontó viharok — azok a mélyes — mély és lelket tépő szenvedélyek, gyötrődések és csalódások, melyekkel megküzdeni olyan nehéz s miket ha le is győz az ember, a küzdelem nyomai ott maradnak az arcon, a megtört remények, megsiratott vágyak és eltemetett érzelmek gyászjelentéseként.

Pedig neki is voltak egykor álmái, addig, amíg megtudta, hogy az élet nem veszi számításba azokat — és az akadályok közül, a melyek vágyaink tárgyaitól elválasztanak, egyetlen egyet sem lehet kiálmodni a valóságból; és a képzelet által felkötött vágyak csak boldogtalanabbá tehetnek.

De ő sohasem szól erről, mintha szent titkának a szó is vétene; úgy hallgat róla — úgy tesz, mintha már elfeledte volna, hogy volt idő, amelyben ő is oltárt emelt keblében egy képnek, amelynek áldozott . . . csak hogy az a legtöbb titkot elleső holdsugár úgy nyári estenden, midőn nyitott ablaknál állok, mást regél nekem.

Elmondja, hogy mikor már minden el-

csendesedik, Magda néni előveszi ezüst kaptos könyvét — éppen úgy, mint husz év előtt, kivesz belőle egy arcképet, éppen úgy, mint akkor és amíg hosszan nézi, két könyccsepp gördül lassan végig az arcán.

A kis könyvnek lapjai már széjjel hulladoznak — az arckép is nagyon megfakult — ezek a könyccsepek sem olyan forrók — és mégis — oh, ha valaki nekem erre meg tudna felelni, hogy ezek a könyvek még ma is miért hullanak . . .

Lehet-e csupán szokásból?

Egyszerű története van, az életben ismétlődik ez többször, de nem igen van időnk észrevenni, megállapodás nélkül rohanunk el mellette.

Alig volt tízéves, mikor anyja szobájába vezették, akinek az arcát ő akkor ép olyan fehérnek találta, mint a minők a fehér liliomnak a szirmai, a melyekről édes anyja neki mesélni szokott — még a ragyogó harmatepp is ott csillogott rajta, mikor ő oda hajolt, hogy hidegülő ajkát még egyszer megcsokolja. Azután egy koporsót vittek ki a házból — őt pedig elhelyezték a neveldebe.

Mikor onnan hazahozták, atyja már a nászutjáról volt hazatérendő és neki fogadni kellett volna az új mamát.

De ő ahelyett felkereste azt a magányos kis szobát, ahol anyjával legtöbbit volt együtt; oda vitte a zsámolyt is a nagy szék elé, a melyben édes anyja ülni szokott — leült reá, megsimogatta kis kezével az ócska butort — azután odahajtotta fejét annak a karjára, mint

tott frázison, hogy modern közigazgatást önkormányzati alapon szervezni nem lehet, már régen túl vagyunk.

Az újabb államjogi fejlődés Európa összes államaiban a helyi önkormányzatnak az igazgatásra kiterjesztése felé hajlik, mert mind általánosabbá válik a meggyőződés, hogy az alkotmányosság teljessége megköveteli, miszerint az államalkotó nemzetek ne csak a törvényhozói hatalomnak legyenek részesei a népképvislet útján, hanem részük legyen a végrehajtó hatalom gyakorlatában is a municipális közigazgatás által.

Ha ez az általános irányzat egész Európában, még olyan államokban, a hol a történeti fejlődés a merev centralisztikus alapon történt, annál kevesebb okunk van nekünk az ellenkező irányzatot inaugurálni és sutba dobni azt az önkormányzati rendszert, a melyen az ezredéves magyar állam kifejlődött.

Nagyon helyesen utalt erre Holló Lajos tegnapi beszédében, mikor kijelentette, hogy a függetlenségi párt nem állhat rá az államosságra: nem áll rá azért, mert nálunk az abszolút végrehajtó hatalom nem csucsosodik ki a nemzeti akaratban és nemzeti hatalomban. Ha bármely más államban indokolt lenne is, de Magyarországon legkevésbé indokolt az abszolút hatalom kezébe adni az egész végrehajtó hatalmat, mert Magyarországon nemcsak a törvényhozásban, de a végrehajtó hatalomban is garanciákat kell keresni, hogy a nemzet meg ne kerültesse, idegen hatalomnak alá ne rendeltessék.

Hogy ez nem üres rémlátás, hanem szomorú valóság, arról meggyőződhetünk bárki is, ha megfigyeli azt az óriási különbséget, amely akármilyen nemzeti gyász, vagy öröm emlékünnepe a központi kormányhatalomnak alárendelt és az önkormányzati hatóságok szereplése közt oly feltűnő módon nyilvánulni szokott.

régen — az anyja ölébe — és sirt, sirt nagyon sokáig.

Fájt a gondolat, hogy ezt a helyet most már egy másik foglalja el. Szentségtörésnek tartotta, vádat érzett atyja iránt és csak úgy ösztönszerűleg gyűlölni kezdte azt a másikat.

Évek multak el, ő még mindig nem tanulta meg kimondani e szót: anyám. Majd megtanulja más — mondogatta keserűen, a mikor a golya ott hagyta a bölcsőben ajándékát, csak hogy mint néha megesik, most nem jött egyedül, velejött egy sötét képű vendég, aki sohasem oda megy, a hová hívják — mindig ott terem, ahol nem várják és üres kézzel sohasem távozik, most is a golyához a kis babáért elvitte az anyját.

Mikor azt a második koporsót is kivitték a temetőbe — Magda olyat érzett, mintha igazságtalanságban nagyot vétett volna valaki iránt — és kínos tépelődései között észre sem vette, hogy oda került és ott térdel a bölcső mellett, csak mikor annak a vánkossai egészen nedvesek voltak az ő könnyeitől, ijedten kapta ki azok közül azt a parányi babát s hogy meg ne fazzék — oda szoritotta az ő meleg szívéhez s még az egyik karjával a babát szorongatta, a másikkal megforgatta a vánkossokat, oda taszította a kis bölcsőt a mellé a régi nagy szék mellé, beleült és egy dalt, a minek költőit a szeretet rögtönzi, dudolgatva ringatta a bölcsőt csendesen.

Atyjokat is elvesztették, ketten maradtak és ő úgy érezte, hogy egész életével tar-

Az idegen hatalom rendelkezésének alávetett állami hatóságokat soha egy nemzeti ünnepünkön ott nem láthatjuk, az ünnepség külső jele, a lobogó, épületeiket olyankor nem díszesíti. Ha a közigazgatási hatóságoknál is ezt s a vele járó szolgálkúséget elérni akarjuk, úgy csak államosítsunk. Ezt bizony elérjük vele, de arról ne is álmodozunk, hogy azért közigazgatásunk jobb lesz az eddiginél.

A folyó év katonái.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. febr. 16.

A tavaly besorozott katonalegények még el sem felejtették a szülői ház zöld zsalukáteres ablakait, melyen reggelente a felkelő nap első sugarai a rozsmaring virág illatos leveleit csókolják végig, meg sem szokták még a császár kenyérének az ízét, mely bizony akármilyen jó, nem vetekedhetik az édes otthon kakas tejjel sült hófehér cipőjával s már is közeleg az ideje annak, hogy új legényeket vigyenek a mértek alá.

Csak tegnap adtunk hírt olvasóinknak a vármegyén lefolyt ujonc-sorshuzásról, melyen háromszáztizenöt legény jelentkezett, míg a távollevők helyett a községi jegyzők teljesítették a sorshuzást.

Az ismeretlen tartózkodású hadkötelesek száma — kik a sorshuzásra sem voltak már meghívhatók — összesen hatvankettő s községekként következőleg oszlanak meg:

Szőke községből 2, Görcsönyből 1, Keszűből 1, Töttősről 1, Magyar-Ürögzből 1, Hásságyból 1, Pogányból 1, Kis-Kozárról 3, Gyuláról 1, Nagy-Badmérről 3, Vasasról 6, Szabolcsról 31, Mártonfa, Hosszuhetény, Magyar-Peterd, Kassa és Pellérd községekből 1—1, Somogyból pedig két hadköteles. E szerint Szabolcs község az, melynek legényei leginkább irtóznak a cifra ganyától.

Korosztály szerint az 1879-iki születésű hadkötelesek közül 34, az 1878-ik évben születettek közül 19, az 1877-ik évek közül pedig 9 tartózkodik ismeretlen helyen.

Ma már azzal egészíthetjük ki a sorshuzásról tegnap adott értesítésünket, hogy a

tozik ennek a kis babának, hogy kiengesztelje szellemét annak a másiknak, akit olyan nagyon gyűlölt.

Azután történt, hogy választania kellett egy valaki és a baba között. A küzdelem közepette körülöttük sok minden megváltozott, a nagy házból ebbe a repkénynyel befutott fehér házacska költöztek, amit a régi park helyett szerény virágos kert vesz körül. Magdának azután kevesebb lett a kényelme, több a dolga, ritkább a mosolya, halványabb az arca, csak az a hely, amit a baba az ő szívében elfoglalt az maradt érintetlenül.

Este volt, a mikor már érzelmeink és közöttünk a külvilági dolgokról semmi sem áll, Magda csókjai és könnyeivel árasztotta el a babát, gyengéden visszahelyezte a bölcsőbe, hogy fel ne ébredjen, még nézte egy ideig kifejezhetlen érzelmek között, azután bucsút intve megindult az ajtó felé, erre felébredt a baba és felsikoltott, Magda megállt, majd ismét lép egyet előre, a baba még hangosabban sirt, Magda vissza futott, oda rogyott a bölcső mellé és attól a bölcsődaltól, amit zűmmögött a szenvedély, a szenvedés, a baba is elhallgatott.

És azután?

A baba felnőtt . . . férjhez ment. Magda pedig él az ő csibéinek és virágainak, eltűnődve néha az előtt a bokor előtt, a melynek nem lesz többé virága soha . . .

H. B. A.

m. kir. honvédelmi miniszter már a Baranyamegyei katonai sorozó bizottság működési sorrendjét is megállapította, mely szerint a sorozások az egyes járásokban a következő sorrendben tartatnak meg:

Pécsvárad járás.

(Polgári elnök: Driesz Lajos.)

1900. évi márc. hó 2., 3-án sorozás,
" " " " 4-én d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 5—6-án sorozás,
" " " " 7-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

Siklósi járás.

(Polgári elnök: Szivér István.)

1900. évi márc. hó 10-én sorozás,
" " " " 11-én d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 12—13-án sorozás,
" " " " 14-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

Baranyavári járás.

(Polgári elnök: Dr. Kiss Emil.)

1900. évi márc. hó 16—17-én sorozás,
" " " " 18-án d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 19—20-án sorozás,
" " " " 21-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

Mohácsi járás.

(Polgári elnök: Németh Lipót.)

1900. évi márc. hó 23—24-én sorozás,
" " " " 25-én d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 26., 27., 28-án sorozás,
" " " " 29-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

Hegyháti járás.

(Polgári elnök: dr. Jakab Lajos.)

1900. évi márc. hó 31-én sorozás,
" " április " 1-én d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 2., 3., 4., 5-én sorozás,
" " " " 6-án lezárás, egyeztetés és aláírás.

Szentlőrinci járás.

(Polgári elnök: Mándi Samu.)

1900. évi április hó 8-án d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 9., 10., 18-án sorozás,
" " " " 19-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

Pécsi járás.

(Polgári elnök: Seeh Károly.)

1900. évi április hó 21-én sorozás,
" " " " 22-én d. e. a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása,
" " " " 23—24-én sorozás,
" " " " 25-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

Azon esetben, ha a járási tisztviselők részére kiadott mozgósítási utasítás értelmében a mozgósítási iratoknak a sorozás végén való újbóli átvizsgálása válnék szükségessé, úgy ez azon a napon fog megtörténni, a melyen az állítási lajstromok egyeztetése és aláírása.

Hirek.

Pécs, 1900. február 16.

Egy-két sor

Goetheről, Petőfiről és az ő népeikről.

(Hogy ismeri a nép a nagy költőket.)

Van egy kis sor elmondani való tapasztalásom a mai idők kulturtörténetéhez.

A minap olvastam, hogy egy német költő panaszkodott a felől, hogy a német nép nem ismeri Goethét. Egy barátja ellentmondott neki, mire aztán fogadtak. Elmentek sétálni és az első paraszt embert, a kivel találkoztak, megszólították:

— Meg tudná tán mondani, ki volt Goethe?

— A Goethe? Hogyne, a tiszteletes urat hívják így a faluban.

A barátok mosolyogva mentek tovább. (Kisült, hogy a tiszteletes urat Götter-nek hívják.)

A következő, a kivel találkoztak, egy paraszt-asszony volt.

— Hallott már valamit Goetheről? — kérdezték tőle.

A parasztasszony azt felelte, hogy az ő fia tanuló, az egyszer mondott egy ilyesfajta nevet, de hogy ki volt, azt biz nem tudja.

A harmadik, a kit megkérdeztek, egy könyvesbolti szolga volt. (Ez tehát már biztosan hallotta Goethe nevét.) Tényleg azt felelte, hogy annyit tud róla, hogy verseket csinált, de mást nem voltak képesek belőle kivenni.

Igy ment ez tovább, megkérdeztek vagy harminc embert a nélkül, hogy csak egy is tudott volna Goetheről valamit.

Ebből aztán lehetett arra következtetni, hogy a német parasztságból hányan ismerik legnagyobb költőjüket.

Ez csak Németországban történhetik, hisz különben is, hogy érthetné meg az egyszerű nép Goethe mély gondolatait.

Magyarországban ez lehetetlen — gondoltam — Petőfit mindenki ismeri.

Csöngettem. Bejött Kati, a szobaleány, irni, olvasni tud ő is.

— Mondja csak, Kati — szólítottam meg — meg tudná nekem mondani, ki volt Petőfi?

— Hát honnan tünám én azt — felelte. — Nem vagyok én olyan tanult, hogy minden embert ismerjek.

Elszörnyűködve szóltam:

— Menjen ki. De várjon csak, küldje be a szakácsnét!

Bejött.

— Megtudná nekem mondani, ki volt Petőfi? — kérdeztem tőle.

— Hát hogy tudnám én, mikor az ifiur se tudja, pedig hát egész nap mást se tesz, csak tanul.

Ezt felelte, azt híván, hogy azért kérdelem, mert nem tudom.

És szörnyűködésem fokozódott. Petőfit nem ismerik.

Lemegyek az udvarra. A minden gazda ép a lovakat fogta be.

— János bácsi — szóltam — tudja-e ki volt Petőfi?

— Petőfi? . . . Petőfi, hát Petőfinek a fia — mondta nagyot nevetve rá.

— Ne bolondozzon, — szóltam szinte dühösen — csak tudja tán, hogy ki írta »A virágnak megtiltani nem lehet«, vagy »Hirös város az Alföldön Kecskemét« című nótákat, hisz egész nap csak azt füttyüli!?

Erre ő össze vissza is csak azt felelte:

— Már nekem az mindegy, hogy ki írta, de szép.

Én, a ki szentül meg voltam győződve, hogy Petőfit minden magyar ember ismeri, ime így csalatkoztam.

Egy vigasztalásom azonban van. Goethet a német nép még költeményeiben sem ismeri, Petőfi pedig dalaiban él a magyar nép ajkán.

Ater.

Naptrend 1900. február 17-én.

Naptár: szombat febr. 17. — Róm. kath.: Donát. — Prot.: Szabbás. — Görög-kel.: (febr. 5.) Ágota — Zsidó: S. Ki-Thisa. — Nap kél 7 óra 4 perckor; nyugszik 5 óra 26 perckor. — Hold kél este 9 óra 9 perckor; nyugszik 8 óra 1 perckor reggel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: nyugaton csapadék és fagypontról körüli hőmérséklet várható.

A megyei gazdasági egyesület igazgatósági ülése a vármegyeházán d. u. 4 órakor.

A pécsi torna egyesület bálja a Vigadóban.

Hirsch Mór egyesület bálja a keresk. ifjusági kaszinóban.

A bányatelepi daloskör estélye a Gebhardt-féle vendéglőben Bányatelepen.

Lakatos és fémmunkások bálja a Scholtz-sörházban.

Kéményseprők bálja a Baumgärtner-féle vendéglőben.

Színház: »Napoleon öcsém.«

— (Elkeselt pénzek.) Lapunk f. hó 14-iki számában már közöltünk részleteket arról a város néhány számtisztje által üzött sikkasztásokról, melyek még ma is városszerte beszéd tárgyát képezik. Ez ügyben tegnap délután 3 órakor tartott ülést Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt a város fegyelmi választmánya, mely első sorban is a három sikkasztó számtiszt lemondását nem fogadta el s a város közgyűléséhez fogja felterjeszteni azokat a javaslatokkal, hogy — tekintettel arra, miszerint az állásáról lemondott három számtiszt oly vétséget követett el, mely feltétlenül a fegyelmi uton való elmozdítást vonja maga után — a közgyűlés se fogadja el a lemondásokat, hanem az illetők ellen fegyelmi uton járjon el. Megállapított továbbá, hogy háromezernyolcszáz forintot tesz ki a sikkasztott összeg s hogy az adókönyvek eddig 1898. évig visszamenőleg vizsgáltattak meg. A főkönyvek átvizsgálását természetesen folytatják. A vizsgálat befejezése után az összes iratokat a kir. ügyésséghez tessik át.

— (Requiem.) Ma reggel 7 órakor mondatta az engesztelő szent miseáldozatot a Pécsi Dalárda *Szigris* Ferenc, elhunyt tagja lelki üdvéért a belvárosi plébánia templomban. A misét, mint már előre jeleztük, *Agh* Timót dr. főgimnáziumi tanár, a dalárda tagja mondotta s alatta a dalárda énekelt. A requiemre megjelentek a gyászoló család tagjai, a rokonság s az elhunyt jóbarátai.

— (Megváltozott gazdasági rendszer.) Semmi sem állandó a nap alatt; minden elmulik vagy megváltozik. És ez így van még Pécsen is! S hogy így van, nagyon jól van, mert így a város eddigi gazdasági rendszerének is vége szakadt s elkezdődött az egész vonalon a »spórolás« ellentétben az eddigi »gavalléros« gazdálkodással. Hogy többet ne mondjunk ezuttal csak két esetet hozunk föl állításunk bebizonyítására. Az egyik az, hogy a város szigorú kontraktust kötött a fellegek dirigálójával, melyszerint a bánatpénz elvesztésének terhe alatt a hold első negyedének beállítástól kezdve az utolsó negyedig este minden felhőnek a szomszéd községek felé kell vonulnia, hogy így a hold teljes mértékben megfelelhessen közvilágítási kötelezettségének s ezáltal lehetővé van téve, hogy a város kevesbithesse az amugy is sokra ragó és hátralekös gázzsámliját. Ez az egyik. A másik sokkal zseniálisabb. Tudva levő dolog, hogy a városnak fadepója van. Ebben a depóban hol van fa, hol nincs. Ha nincs az sem volna baj, mert az erdőből be lehet hozni a vágott fát,

ha lehet! Mert néha amikor sok esőzés van, akkor az elromlott utak miatt nem lehet. De segít ezen a szab. kir. ész és teremti fát onnét is, a honnét más nem tudna. És ez így van most is, amikor a járó-kelők bámulva látják, hogy a város belterületén levő fákat hosszú látráju és rövidfűrészű bácsik szörnyen fűrészelik, az ágakat kellő hosszúságra vágják és városi kocsikon mindenesetre a városi fadepóba hordják, hol kellő osztályozás útján a nagyérdemű közönségnek az erdészeti illeték elengedésével áruba bocsájtják. Hogy azok a fák megnyomorodnak és árnyékot nem adnak, sőt mihamarább elpusztulnak, az nem baj, mert földolog a város gazdasági érdeke, melyet fennon hirdetnek a rövidcsapos mivelet szerint ékesen körülmélt akácfa!

— (A mohácsi róm. kath. hitközség) képviselőtestületét a megyéspüspök három évre megerősítvén, ez saját kebeléből világi elnökévé nagy lelkesedéssel újlag Dr. *Konc* Adolf ügyvédet és jegyzőjévé *Földvály* Nándor tanitót megválasztotta. A képviselőtestület ugyanazon üléséből *Hetyey* Sámuel megyéspüspököt a jupileumi év küszöbén és különösen azon indokból, mert ez évben első volt főpapjaink közül, ki a pápánál tisztelgett, ékes és meleghangú feliratban üdvözölte.

— (Postai gyűjtőhelyek.) Hege-düs Sándor kereskedelmi miniszter a nagyobb kiterjedésű, népesebb és élénkebb forgalmu városokban postai gyűjtőhelyek föllállítását határozta el. A magyar kir. posta gyűjtőhelyein föladhatók: a) bárhova szóló ajánlott levelek, nyomtatványok, áruminták b) belföldi, Ausztriába, Bosznia-Hercegovinába és Németországba szóló legfeljebb 400 korona értékű közönséges csomagok. Hétköznapokon délelőtt 8—12-ig, d. u. 2—6-ig, vasárnapokon és hétköznapokra eső ünnepnapokon d. e. 9—10-ig fognak ezen postai gyűjtőhelyek a közönség rendelkezésére állani. A posta- és táviratigazgatóságok az ily postai gyűjtőhelyeket dohánytözsde tulajdonosoknak, kiskereskedőknek, vagy más erre vállalkozó és alkalmas helyiséggel rendelkező egyéneknek fogják engedélyezni és őket az általuk elért forgalomhoz képest megfelelő díjazásban részesíteni. Jövőben tehát a nagyobb városokban a közönségnek az említett küldemények föladására a postahivatalokon kívül a postai gyűjtőhelyek is rendelkezésére fognak állani, a mi elejét veszi a postahivatalokban élénkebb forgalom idején beálló torlódásoknak és felmenti a közönséget, hogy küldeményei feladása végett nagyobb utat tegyen és esetleg a hivatalban hosszabb ideig várakozzék.

— (Házi piknik.) Senki sem vitatja, hogy a sikerült bálakon kiváló jókedv uralkodott, sőt újlag bizonyítjuk mint szem és fültanuk; azt az egyet azonban mégis meg kell zárójelben jegyeznünk, hogy általában azért azok mégis csak nagy estélyek. — Bizonyára tetszenek bennünket érteni. A jókedv a szó szoros értelmében mégis csak ott jut igazán uralomra, hol az ember otthonosan érzi magát, hol nincsen egyetlen-egy ismeretlen sem, hol mindenki nagyon jó barátságban van a másikkal. Ilyenkor nem kell Szimplicius, ki kedvre hangoljon, elég maga a társaság s a zongoraszó mellett is vig tánera perdül a fiatalok. — Ilyen vigasság folyt le tegnap este

Zsiga László gyógyszeráros vendégszerető házában. A házi pikniken mintegy hatvanan voltak jelen, kik zongora mellett kivilágos-kivirradtig táncoltak az ez alkalomra célszerűen berendezett szobákban.

— **(Polgári bál.)** Mulik a farsang; nap-nap után fogynak a táncestélyek, a bálak. Tegnap este zajlott le a polgári bál a Vigadó összes termeiben. A jelenlevők jó kedvét Farkas Sándor zenekara fokozta egyre jobban egész éjjel át. Járt a tánc a késő éjben s szünóra alatt a pohár. A kedélyes mulatságnak reggel felé lett csak vége. Miután azonban nincsen öröm öröm nélkül, ezt a kedélyes mulatságot is megzavarta egy kellemetlen incidens, melyet a bál két vendége rögtönzött azzal, hogy összeverekedtek. A verkedésnek azonban néhány perc alatt vége lett.

— **(A „Szigetvári Kereskedőifjak Egyesülete”)** folyó hó 24-én Szigetvárott a »Korona« nagytermében (az alapítandó könyvtár javára) műkedvelői előadással egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este fél 9 órakor. Belépő díj személyenkint 2 kor., családjegy 5 kor. — Műsor: Virágfakadás. Vigjáték egy felvonásban, Murai Károlytól. Előadják: Schwarz Lajos, Schwarz Gizella, Steiner Józsa, Kohn Ernőke, Singer Ármán, Pollák Margit. »Kis mama.« Vigjáték egyfelvonásban, Karcag Vilmostól. Előadják: Epstein Bella, Fischer Jenő, Kohn Lajos, Pollák Margit. »Oh, nem vagyok féltékeny.« Monolog, Telekes Bélától. Előadja: Weisz Riza.

— **(Leütötték az utcán.)** Nem az első eset, hogy Pakson a nyílt utcán megtámadják az éj sötétjében a békésen járó-kelőket. A napokban Hirc Ferencet támadták meg az utcán régi haragosai: Trapp János és Petrich Ferenc és úgy helyben hagyták, hogy hetekig nyomhatja az ágyat, míg a szenvedett sérülésekből felépül.

— **(Lovas merénylet.)** Zöld Róza Juhé pusztai lakos, a napokban a napát kísérte el Kis-Tormásra s midőn visszafelé jött, egy lovas merénylettel találkozott, a ki lováról leszállva, mindenétől megfosztotta és ott hagyta az utszelen. Az esetről értesülvén a hatóság, kiderítette, hogy a merénylet Mocsári György pusztai lovász volt.

— **(Magántelepítés túl a Dunán.)** A földmivelésügyi miniszterium telepítési akciójának hatása alatt egy zalamegyei földbirtokos Nagy-Kanizsához közel fekvő birtokát tizholdas telepítésre parcellázván, Borsfa néven új falut telepít, melynek lakói Vas-, Somogy- és Tolna megyékből már együtt is vannak. Tömeges építés a telepen a jövő hónapban indul, egyrésze a házaknak már föl-épült. A birtokos teljesítette mindama követelményeket, melyeket az 1894. évi telepítési törvény a magántelepítőktől követel.

— **(Meglőtt fatolvaj.)** Pflug Henrik, Vagner Henrik, Götz Henrik és Marhausser Mihály pusztai béresek fát mentek lopni a váraljai püspöki erdőbe. A hatalmas fejsze-csapásokra csakhamar ott termelt Kressz János váraljai erdőőr, a ki kérdőre vonta a fatolvajokat, a kik a legszebb szál fákat döntögették ki. Pflug szembe szállt az erdőőrrel és fejsszével támadta meg. Erre a megtámadott erdőőr fegyveréhez nyúlt és a támadót lábszárán meglötte. A dologban az az érdekes, hogy a

meglőtt fatolvaj tett feljelentést az erdőőr ellen, a ki pedig jogosan használta önvédelemből fegyverét.

— **(Feltört magtár.)** Wertheim Zsigmond nagybirtokos Kormód pusztáján a napokban betörők jártak és magtárát alaposan megdézsmálták. A nyomozás során megállapították, hogy a betöréses lopást Vörös Péter és Szives Mihály pusztai emberek követték el, a kiket fel is jelentettek a bíróságnak.

— **(Mégkövezett falusiak.)** A vármegyén tegnap tartott katonai sorshuzás alkalmából benvolt Pécsen a gyódi bíró is, a ki feleségével és négy társával délután öt órakor ment haza kocsin. A mikor az épülő új vágóhid közelében hajtottak el, egyszerre kövek repültek feléjük, melyek elől nem tudván kitérni a kocsinulók, mindannyian sebesüléseket szenvedtek. Sőt még a lovakat is érte több kődobás, mikorra a segélykiáltások több munkást a helyszínére csaltak s az esetről jelentéssel bezalasztottak egy embert a rendőrségre. A nyomban megejtett vizsgálat azután kiderítette, hogy a köveket két inasgyerek küldte a kocsi után s rakoncátlanságból ily nagy bajt okozott. A két inást a megsebesült falusiak feljelentették a bíróságnál.

— **(Himen.)** Graul Béla dr. nádasdi körorvos, holnap (szombaton) tartja esküvőjét Wittinger Paulával Wittinger S. tolnai építész leányával Tolnán.

— **(Megcsuszott.)** Bár hórétteg nem takarja már a város utcáit, nem is csuszkálják fel ama bizonyos iskolás fiúk, kik az iskolából sietnek haza, mégis egy szegény patcsi asszony megcsuszott a Ferenciek-utcája elején, azaz hogy rosszul lépett, már csak azért is rosszul, mert tejeskannájából a tej ömlött ki egészen s a fején levő egy kosár tojás, turó és vaj esett a vízfolyásba s így azok teljesen hasznavehetetlenekké váltak. Magának a szegény asszonnak nem lett semmi baja sem. Kissé megijedt, majd mikor kárát látta, könnyekre fakadt s keservesen kezdett sirni. Nem is jött be a piacra, hanem sarkon fordult s busan ballagott haza felé.

— **(Halálozás.)** A »bárá Hirsch Mórsegélyezési egyesület« gyászjelentésben tudatja, hogy egy törzstagja, Varga Józsefné, életének 46 ik évében, elhunyt. Az elhunyt temetése ma volt a Márton-utca 18-ik számú házból délután 4 órakor, melyen az egyesületi tagok nagy számban vettek részt. — Székely Károlyné szül. Vizer Mariska ma délelőtt 29 éves korában meghalt. Temetése f. hó 18 án d. u. 4 órakor lesz Pécs-Bányatelepen. A gyászmisét f. hó 19-én d. e. 8 órakor tartják a bányatelepi templomban.

— **(Furcsa sport.)** Nem új dolog, hanem régiről vagy szóról. Engedve a több oldalról, hozzánk intézett kéréseknek kénytelenek vagyunk ismét felujítani a panaszt. Arról van ugyanis szó, hogy kik, vagy kik sem, de bizonyára valakik, mert élőlényeknek kell lenniök, abban találják kedvüket éjjelenként, hogy a házak csengőit megnyomják, vagy megrántják, már a mint villanyos csengővel, vagy nem villanyossal vagy szóról. De nemcsak egy pillanatra szólaltatják meg a csengőket, hanem mindaddig hagyják csilingelni, míg egész ház fel nem ébred. Ekkor aztán kerekét oldanak. A rendőrségnek volna

kötelessége ezt a furcsa éjjeli sportot ellenőrizni, persze, ha volna elégséges személyzete.

— **(Késelések.)** Darass községben a minap az est sötétjében valaki megtámadta Kis Simon ottani lakost és egy késsel mellbe szúrta. Ugy látszik, valami régi haragosa állt boszút így Kiss Simonon, a ki az esetet feljelentette a bíróságnál. Ugyanilyen eset fordult elő Felsőireghen, hol Horváth Ferencet késelte meg egy eddig még ismeretlen ember éjjel az utcán, mikor Horváth hazafelé tartott. A harmadik ily eset Tótkesziben fordult elő, hol Pernecki Józsefet támadták meg s rajta több szurást ejtettek. A tettesek ellen folyik a nyomozás.

— **(Álkuccsos tolvajok.)** Szakály községben Balázs Ferenc, ottani lakos magtárjából négy zsák búzát elemeltek a minap. A tolvajok álkuccsossal nyitották fel a magtár ajtaját s a lopás elkövetése után ismét bezárták azt. A káros feljelentésére megtartott nyomozás során azonban mégis kitűnt, hogy a lopást Varga József és Lezsák Ferenc követték el, kiknél nemcsak a lopott búzát, de az álkuccsot is megtalálták. Feljelentették őket a bíróságnál.

— **(Feloszlott egyesület.)** A pécsi kereskedelmi ifjusági Kaszinó tegnap este tartott közgyűlésén a kaszinó feloszlását határozatilag kimondta. Az egyesület vagyont a kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyező pénztára javára fordítani határozták. Megválasztották végül a nyolctagú főszámoló bizottságot, mely a főszámolási eljárást a mai naptól folyamatba is tette.

— **(Hétszer.)** Hétszer házasodott meg Nathanael Reed, aki meghalt nemrégiben a coldwateri kórházban Michigan-államban. Az anyatermészet rendkívüli adományokban részesítette, úgy, hogy tizennégy esztendőskorában már huszonnégy esztendőskorában látott s tizenhat éves korában elbűvölt a szomszédban egy leányt, hogy az szülei ellenére hozzá akart menni. De a felháborodott após még a nászéjszaka előtt visszarágatta leányát a szülei hejleká s több esztendővel később Reed a feleségét, mint egy boldogabb halandó hitvestársát látta viszont. Második házassága sem sikerült. A lakodalmi hintó felborult, mikor már otthonába ment fiatal feleségével s a szegény asszony halálosan megsebesült. Harmadik felesével annyira nem tudott egyezni, hogy még a mézes betek elmulva előtt elvált tőle. A negyedik asszony valóságos Xantippe volt. Egy éjjel megszökött előle s aztán rövidebb, hosszabb időközökben még háromszor hajtotta bele fejét a házasság jármába. A hetedik asszony, aki az elődeinél talán még engedelmesebb volt, fogságba juttatta, amikor meg akart szökni tőle. Akkor Reed huszonnégy esztendőskor volt. De most már nem fogott rajta a női varázs, többször nem házasodott. Harminc esztendőt töltött aztán még mint nőtlen ember.

— **(Bulletin a vizről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettei forrás vízszolgálati képessége f. hó 16-án reggel 5358 köbméter. — Ime tehát ez mutatja a Tettye szeszélyességét; tegnap 11923 köbméter volt a víz s ma már hatszerötszázhatvanöt köbméterrel kevesebb.

— **(Mégmérgezett kis leány.)** Bátán Decsi Teréz 6 éves kis leányka mérgezési tünetek között hirtelen meghalt. Az esetet a bátai előjáróság feljelentette az illetékes hatóságnak, mire a kis leányt felboncolták és a mérgezést konstatálták. A kis leány valószínűleg gondatlanság folytán jutott a mérges ételhez s most ennek okozóját keresik.

— **(Egy Don Juan személyleírása.)** Az egeri tudományi törvényszék köröző levelet adott ki egy F. Ottó nevű, pozsonyi születésű 34 éves ember ellen, ki egykor déligyümölcsökkel kereskedett, legutóbb pedig Karlsbadban vendéglőtulajdonos volt. A derék ur, dacára annak, hogy már nős, a köröző levél szerint első rendű Don Juan, akit most azért keresnek a már nem szokatlan módon, mert megszóktette Sch. Bertát, egy írnok 22 éves szép feleségét, ennek három éves fiával egyetemben. Hogy a szép Berta ifjasszonynak milyen az izlése, kiviláglik a Don Juannak a köröző levélben foglalt következő személyleírásából: F. ur élénken beszél s bécsi dialektusban, beszéd közben kezeit dörzsöli, egy kissé kancsal, egy kissé ragyás s egy kissé görbe hátú. — Ugy látszik, a szép Sch.-nének is az a nótája, hogy:

»Illik kendnek rettenetes,
Hogy egy kicsit himlőhelyes.«

— **(A holnapi bálak.)** Két szombat van még hátra a farsangból. Közülök a holnapi szinte zajos lesz. Holnap tartja a pécsi Tornaegyesület farsangi Karneválját a Vigadóban. Holnap lesz a báró Hirsch Mór

jótekonysági egyesület bálja a keresk. ifjúság Nepomuk utcai házában. Holnap tartja estélyét a bányatelepi Daloskör kint a Gebhardt vendéglőjében. A lakatosok a Scholtz-sörházban rendeznek táncestélyt. Végül még a kéményseprők is bálát rendeznek a Baumagrtner-téle Percel-utcai vendéglőben. Így hát a holnapi est egyike lesz az idei farsang egyik legsikerültebb estélyeinek.

— **(Szimplicius.)** Tegnap hangversenyezett Szimplicius utoljára a Royal kávéházban, melynek minden zugát megtöltötte a publikum. Volt ott olyan is, ki sohasem szokott kávéházba járni s a Royált belülről tán még nem is látta. Mindenki Szimpliciust akarta látni, hallani, azt a régi cigányt, azt a híres cigányt. Látni ugyan nem sokat lehet rajta, igénytelen alaku, kistermetű ember, de hallani, azt már csakugyan lehet tőle. A koncert darabokat, az opera részleteket és operetteket kiváló zenei nűanszszal, precizitással játsza meg még a legnehezebb részletekben is. Ilyenkor azt hiszi az ember, hogy nem is cigány játszik, hanem professzionátus művész, ki nótákat játszani infámiának tartja. — A kottát szigorúan követi bandájával együtt a legutolsó pontocskáig, nem cifrázza a klasszikus dallamokat, higgadt egyszerűséggel, nagy közvetlenséggel adja elő azokat. A hallgató magyar nóták óriásai sem vesznek el a cikornyák tömkelegében, egyszerűen játsza azokat is és — mégis oly búsan, oly szomorúan szólnak. Sir a hegedűje, hogy az ember képes volna vele sirni. Szimplicius ráhajolva hegedűjére lelke

bús felét önti a szomorú nótákba. A csárdások tűzzel pattognak a hurokról, mozgásba hozzák a lábukat az asztal alatt, a vendégek önkéntelenül izegnek-mozognak székeiken, mintha mindannyit villanyos fluidum járná keresztül. Csak a magyar nótáknál veszszük észre, hogy Szimplicius cigány, benne is mozog a vér, mely egész testét mozgatja, de észreveszszük, hogy nem mindennapi cigány. — Felfedezzük benne a tapintatos zenei érzéket, találunk benne zenei képzettséget s önállóságot. Melyik cigányban van ez meg. Bandájáról elég legyen annyi, hogy fegyelmezett, meglátszik rajta Szimplicius keze.

— **(Fölgyújtott színház.)** A van-couveri chinai színházat nemrég fölgyújtották, amikor 400 ember volt benne. A tűz már meglehetősen elharapódzott, a mikor egy rendőr észrevette. Az előadás már rég véget ért, de a chinaiak, kik végignézték, még füstölgetve a padokon heverték. Az épületben, mely egyszersmind szálloda is volt, még száz chinai aludt, de szerencsére valamennyit még idejében felköltötték. A színházat egy copios gazember boszúból gyújtotta föl.

— **Ujság Montricherből.** A gyakori szivdobogás a legtöbb esetben nagyon aggasztja a tőle szenvedőket. Azt hiszik, hogy valami szivbaj támadta meg őket és mindig szomorú gondolatokkal vannak eltelve, a mi csak súlyosbitja a betegséget. Okvetlenül szükséges, hogy orvost hívjunk segítségül és pontosan megmondjuk neki a szivdobogás eredetét, mert ezt a bajt sokszor oly jelenségek idézik elő, a melyeknél a sziv csak másodszorban lép föl idegbajnál és ilyenkor az ideges-

ladozni kezdett, megkísérelte, hogy szívének mélyébe tekintsen. Ugy tetszett előtte, mintha benne minden érzés letiporva, megsemmisítve lenne. Giacometti képe ki volt onnan törölve. Nem gyűlölte, de vágyat sem érzett utána. Mintha az egész férfi csak álmában létezett volna.

Valóban ő volt az, aki még csak néhány nap előtt úgy beszélt magához: szeretem. És arról álmadozott, hogy a neje lesz, élete az övéhez lesz kapcsolva? Vagy a fájdalom mennyire átalakította bensejét?

Irtózáttal gondolt arra, hogy a tiszt milyen rútul bánt vele. Majd az jutott eszébe, hogy talán visszatér ez a gondolat mázsás teherként nehezdedt szívére. Nem tudta miért, de félt attól, hogy az az ember visszatér és mégis ebben volt az egyedüli lehetőség, a mi őt menthette.

Alapjában abban rejlett ez, hogy mindig bizonyos félelmet érzett Giacomettivel szemben. Érzékei szerették az erős kezet, a mely őt tetszésszerűen vezette, de elfogult szíve hallgatott. Ez, amelyet egykor a kis Luis betöltött, érintetlenül maradt.

Most testben teljesen megtört, de a lelke megpihent s ebben a nyugalomban volt valami könnyítő, valami megváltó.

Október. Beköszöntött az ősz, a végtelen hosszú Gascogneban. Hideg az éjszaka, ködös a nappal.

Kamilla háborgó lelkét lecsöndesítette a nyugodalmas táj. Lassan-lassan eltompult a fájdalom, s újra éledni kezdett szívében a remény.

Időközben visszatértek Hocék is. Delcombe Pál most Tonneinsban lelkészkedett.

Kamilla kezébe vette a levelet.

Szemeit mereven függesztette a finoman határozott vonásokra. Egy pillanatig képtelen volt valamit megérteni. Mintha agyából elfutott volna minden csepp vér és szíve nem dobogna.

Szóttalanul az asztalra tette a levelet és visszaroht szobájába, mialatt atyja a kertbe ment.

A boldogtalan leány egy székre vetette magát és elvesztette eszméletét. Fülei zúgtak és mindent körülötte sűrű köd lepelt el.

Amikor ismét magához tért, karszékében találta magát. Homloka hideg verejtékben izzott. Nagyon bágyadtnak érezte magát, de már képes volt gondolkodni.

— Valóban itt volt még tegnap este? — kérde magától.

— Most már vége mindennek. El ment még csak el se bucsuzott tőlem, pedig tudja . . .

— Nem, ez nem lehet. A legnyomorultabb gazember se járna így el!

És mégis lehetséges, ilyesmi megtörténik, mindennap. Hányszor van az ujságokban hasonló történet.

Párisban hányszor és hányszor előfordul, Tonneinsban is, csak hogy csupán az alsóbb osztálynál.

És ez azért van, mert a jó társasághoz tartozó fiatal leányoknak nincs kedvesük. Mártának nem volt kedvese, mielőtt férjhez ment, Bertának, Máriának sincs. Az csak közönséges leányokkal eshetik meg.

Most egyszerre szétszólt előtte a köd szemei előtt és átlátta, milyen életet vitt őt hét óta. Átlátta, hogy az ő esete kivételes, úgy viselte magát, mint egy közönsé-

ség idézi elő a nélkül, hogy igazán szivbajról lenne szó. A szímtomák könnyen felismerhetők. Az étvágy kevesebb lesz, a gyomor csak nehezen tudja megemészteni a táplálékot, az egész testet általános gyöngeség fogja el, olykor a szem ereje is meggyöngül, az emlékezés rosszabbodik, az álom eltűnik és még az erkölcsi erő is szenved. Az ember rendkívül érzékenyebbé válik, minden legcsekélyebb ok-

ból sir és tehernek érzi az életet. Ebben az esetben gondozni kell a meggyöngült idegeket. Erősítésre van szükségük és hogy gyógyulást találjon az ember, szükséges, hogy az idegek számára a legjobb erősítő szert használja. Morel Zsófia kisasszony Montricherből (Wadt-Kanton, Svájc) is ebben a bajban szenvedett.

— Nyolc év óta — így írja levelében — szivbajtól szenvedtem, a mely az utolsó évben közbejött komplikációk következtében csak rosszabbodott. Folyton szivdobogásom volt és mást, mint tejet, nem bírtam el. Ijedtséget keltően elgyöngültem, nem tudtam többé aludni, látásom gyöngült, mindent feketének láttam és kétségbeestem gyógyulásomon. Csak a mikor a Pink-pilulát kezdtem használni tért vissza reménységem. Étvágyam láthatólag vis-

zatért, jól emésztettem és jótévő álom pihenést adott fáradt testemnek. Szemem visszanyerte régi erejét, idegeim lecsöndesültek és ismét olyan erős voltam mint betegségem előtt.

Ebből az alkalomból közöljük még Miegdoktor (Varsailles) bizonyítványát: Betegeim egyikét szivbaj támadta meg; megpróbálkoztam a Pink-pilulával, melyet a vérszegénység eseteiben sikerrel használtam. Kitűnő eredményt értem el.

Közismert dolog, hogy a Pink-pilula az idegek leghatalmasabb erősítője és figyelemre méltó a hatása minden bajnál, melyet az ideggyöngeség idéz elő, minő a neuraszténia, a sárgaság vérszegénység, vitus-tánc és a többi. A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és 6 doboz 9 frt. Magyarországi főraktár Török József gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

Művészet, irodalom.

○ Szép Helena. Tegnap este, hosszú idő után, ismét felelevenítették Offenbach bájos zenéjű operettejét, mely tegnap is telt ház előtt került színpadra. Párist Kozma István játszotta, Memelaus spártai király szerepét Nádaszy József várakozáson felül jól alakította. A királyokat, Agamemnon, Ajax I., Ajax II. és a bösz Achillest Bátossi, Sarlay, Delli és Mezey játszották, az utóbbi pompás alakot csinált Achilles alakjából. Lévy Sárika igen kedvesen csacsogta el Orestes szerepét s a társaságában levő görög hölgyek szerepeiben N. Takács Jolán, Virgay Boriska és Molnár Mariska érdemelnek dicséretet, kik igen szépen énekeltek el a partitúrának reájuk eső quar-

tettjét. Német János is igen jó volt, mint Calchas. A címszerepet Tibor Lóri énekelte. Az előadás általában a jobbak közül való volt, csupán Venus hirnöke, a galamb akadt fent, nem ugyan a Parnassuson, hanem a — zsinórpadlason. Midőn azonban (Kozma szerint) végre sikerült neki az öt üldöző vércse kezei közül kiszabadulni s levelét hosszas dróton való rángatás után elejteni, fennakadás nélkül folyt tovább az előadás, mely féltizig tartott. (H—i E—r.)

Folyó sz. 189. Idénybérlet 137. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Szombat 1900. február 17-én

Napoleon öcsém.

Eredeti bohózat három felvonásban. Irták: Guthi Soma és Rákosi Viktor.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ heti műsora.

Vasárnap, febr. 18. délután *Bőregér* oporrett; este *Sárga csikó* népszínmű.
Hétfő, február 19. *Becstelének* dráma, Gaál Gyula felléptével.
Kedd, február 20. *Arthur kalandjai* vígjáték, itt először Gaál Gyula felléptével.
Szerda, február 21. *Otthon* színmű, Gaál Gyula felléptével.
Csütörtök, február 22. *Notredami templom harangozója* dráma, Gaál Gyula felléptével.
Péntek, február 23. *Eleven ördög* operett.
Szombat, február 24. *Villarsi dragonyosok* operett.

ges parasztleány. És Giacometti is így bánt el vele, mint valami parasztfickó, a faképnél hagyta.

— Elhagyott, miután boldogtalanná tett! — sikoltotta.

Az a gondolat, hogy ennek a nyomorultnak kedvtelésül adta oda magát, úgy felháborította, hogy vad zokogásban tört ki.

Az ágyhoz futott és takarót borított rá, hogy ne legyen szemei előtt.

Aztán a tükör elé lépett. Arca csaknem felismerhetetlen volt, oly halványná és kimerültté tették könnyei.

Órült aggodalom lepte el, amikor atyjára gondolt. Ha megtudná, ó nagy Isten! Ez a lehetőség, amely tegnap még hidegen hagyta, most, hogy a tiszt nem volt többé mellette, rémülettel töltötte el.

Megmosta arcát, haját rendbe szedte és iparkodott arra, hogy rendes kinézését visszanyerje. Egyidejűleg összedte erejét, hogy hidegvérűen gondolkodhassék a történetek felől.

Valóban oda lett volna minden remény?

Hátha Giacometti csakugyan kapott volna ma reggel táviratot, hogy azonnal utazzék Párisba? Ez esetben, mint katona, feltétlenül engedelmeskedni tartozott a parancsnak. Nem tehetett mást. És hogy tudta volna őt erről értesíteni.

Vissza fog jönni — biztatta magát — talán már egy hét múlva, vagy értesíteni fog arról, hogy mitevő legyek.

Amikor a reggelinél összejött atyjával, már ismét

nyugodt volt. Félelme atyjától, nagyobb volt, mint saját bánata.

A doktor csak annyit vett észre, hogy a leánya kissé halvány.

— Nem jársz elég gyakran a levegőn, amióta Hocék távol vannak, el kell kíséred engem egyszer-másszor, amikor kikocsizom.

Kamilla beleegyezett. Félt egyedül maradni gondolataival.

Reggeli után elindultak egy beteg látogatására. Kamilla atyja mellett foglalt helyet a kocsiban és fejét az ő vállaira hajtotta.

Jaufre látta, hogy a leány bágyadt és szenved. Elhalmozta gyöngéd szeretettel, a mi a leánynak nagyon jól esett. Ugy érezte Kamilla magát, hogy van aki védje és oltalmazza, az ő becsületes, szeretett atyja és ez elfeledtette gyötrelmeit. Nugodtan gyönyörködött a szép vidék kellemes látványában.

V.

Kamilla teljesen védtelenül állt szemben azzal a borzasztó sorssal, amely rácsapott. Kedély élete sohasem volt tulélénk. Most az utóbbi napok izgalmi teljesen leverték. Elméje nem volt oly erős, hogy képes lett volna a bekövetkező tenyegető kérdésekkel szembeszállani.

Tehetetlenül átengedte magát sorsának. A kapitány szökése óta élettelen tárgy lett belőle, gondolkodás és akarat nélkül.

Amidőn bánatának komor éjszakája lassankint osz-

○ A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zenemű folyóirat február 15-diki 4. füzeté igen érdekes tartalommal jelent meg. A mindenütt kedvelt zeneműfolyóirat e száma tartalmazza a következő darabokat: I. *Alföldy László* »Ujon csárdását« 2 szép magyar dalból összeállítva. II. *Wolff V.-től* egy igen népszerű új kuplét. III. »*Inventino Rasas*«-tól »Hullámok felett« »Über den Wellen« Valsert 4 kézre. Minden száma hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a *Zenélő Magyarország*-nak. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdonságokból összeállítva, 242 oldal tartalomért 8 korona, félévre 12 füzet 120 oldal tartalomért 4 korona az előfizetés. Előfizetheti az 1900. évi VII. évfolyamra a *Zenélő Magyarország* (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapest VI. Csengeri utca 62. a honnan mutatványfüzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. február 16. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = mm. 63.1 (emelk.)
Hőmérsék = 2.4 °C.

- maximuma: 7.1 °C
- minimuma: 0.8 °C.

Párányomás: 3.5 mm.

Relatív nedvesség: 92%.

Felhőzet: 4° Cir. — Str. Sw.

Szélirány s erő: W. 1.

Csapadék 24 órai: ○

Hűvös, száraz idő, később enyhülés várható.

Törvénykezés.

§ A bünvádi ítéletek szerkesztése cím alatt dolgozta föl dr. *Balázs Elemér* budapesti kir. alügyész az új bünvádi perrendtartásnak idevonatkozó szakaszait. A munka, a mely a Franklin-Társulat kiadásában hagyta el a sajtót, megfelelő példák kíséretében részletesen ismerteti mindazokat a törvényes szabályokat és gyakorlati elveket, a melyek a kir. törvény-széki, kir. járásbíróági és az esküdtbíróági eljárás során hozott bünvádi ítéletek írásba-foglalásánál szem előtt tartandók. Az új bünvádi perrendtartás szabályai szerint készített ítéletek tudvalevőleg nagy mértékben eltérő alakkal és tartalommal bírnak az eddigi gyakorlat szerint készített ítéletekkel szemben s ennélfogva e munka, mely magyar jogi monografiái irodalmunkban e téren különben is az első, hasznos szolgálatokat tehet az ítélet szerkesztésre hivatottak kezében. A csinosan kiállított könyv ára 1 korona 60 fillér.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 16-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Fassie Tódor* román szabadelpárti képviselő beszélt először a Ház mai ülésén. Hangsúlyozta a biharmegyei románok hazafiságát. Magyarul megtanulnak; magyarul éreznek. (Helyeslés.) Maga is igaz magyar hazafi. A tételt elfogadja. *Benyovszky Sándor* gróf szerint a nemzetiségi kérdést erőszakkal elnyomni nem lehet. A kérdést anyagi fejlődésünkkel lehet megoldani. A tételt nem fogadja el.

Verner Gyula a szászokról kimutatja, hogy a Királyföldön csak ötven százalék, sőt kevesebb a szász lakosság, mégis hetven százalék birtok az övéké. Nem a legrosszabb foglalkozás ilyen elnyomott népnek lenni. Élesen kikel a szászok történelmi könyvei ellen. Citalja Mannheim tendenciózus könyvéből, hogy a magyar vad nép volt; nyers húst ettek, vért ittak. Statisztikailag felsorolja, hogy Mátyás idejében, sőt visszamenőleg Árpádig a szász helységeket magyarul írták; Segesvár, Szászsebes, Brassó, sőt még az univerzitásnak is magyar neve volt.

A szónok beszédét gyakori taps szakította félbe s éljenzés követte, mire az elnök szünetet adott.

Szünet után *Mezőssy Béla* beszélt.**TÁVIRATOK.**

— **A transzváli háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A bécsi és párisi börzéken elterjedt hír szerint *French* tábornok felszabadította Kimberlejt. Ez a hír azonban még nincs megerősítve.

Londonba Rensburgból érkezett jelentés szerint a folyó hó 10-iki ütközetben elesett négy tiszt és hét közkatona, megsebesült hat tiszt és tizennégy katona, eltűnt két tiszt és tizenhét katona. Két ezredből még nem jelentették a sebesültek számát.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Köhögőknek**

legajánlatosabb a

Kayser-féle mell-cukorka.

2480 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány a legnagyobb mértékben igazolja, hogy köhögéskor, rekedtségnél, meghűlésnél és elnyálkásodásnál utolérhetlen szer.

1 csomag ára 20 kr.

Biztos siker

étvágytalanság, gyomor-fájás és gyomor-rontás esetén a Kayser-féle

bors-caramell.

Eredeti csomagokban 20 kr-ával
Benczenleitner Sándor
czukrász-üzletében Pécsen.

Két darab mágoesvidéki

takaréktári részvény

az 50 forint kibocsájtási áron alul is eladatik.

Hegyi József
mágoesi lakos.

Árverési hirdetemény.

Melylyel közhírré tétetik, hogy a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság által a pécsi kölcsönös segélyző egylet végrehajtónak kérelmére Weidinger Ferenc, ifjú Weidinger Ferenc és Weidinger Victor (Győző) pécsi lakos végrehajtást szenvedők ellen az ezek tulajdonát képező, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 2249. sz. betétben 708. helyr. sz. alatt felvett sörház-utca 1. sz. lakház és udvartér $\frac{1}{6}$ -od részére 29500 korona becsértékben; az ugyanazon betétben 1492. helyr. sz. alatt felvett Ferenc-utca 3. sz. lakház, gazdasági épület és udvarnak, úgy az 1506. helyr. sz. Ferenc-utca 6. sz. alatti ház, gazdasági épület és az 1491. helyr. sz. udvartérnek $\frac{1}{6}$ -od részére 5500 korona becsárban; az ugyanazon betétben 5584/1. helyr. sz. alatt felvett gesztenyes-ut 18. sz. alatti lakház és udvartér $\frac{1}{6}$ -od részére 600 korona becsárban, az ugyanazon betétben 5584/2. helyr. sz. alatt felvett kert $\frac{1}{6}$ -od részére 35 korona becsárban, az ugyanazon betétben 5584/3. helyr. sz. alatt felvett szántóföld $\frac{1}{6}$ -od részére 54 korona 60 fillér becsárban úgy a pécsi 2250. sz. betétben 7592. helyr. sz. a. felvett rét $\frac{1}{6}$ -ad részére 155 korona és 20 fillér becsárban a 9547/1899. sz. végzéssel elrendelt árverés a pécsi királyi törvényszék árverési helyiségében folyó évi február hó 22-ik napjának d. e. 10-órájakor fog megtartatni.

Az árverési föltételek a pécsi kir. törvényszék hirdeteményi tábláján kifüggesztett árverési hirdeteményből, avagy alulírott egyletnél a hivatalos órák alatt tudhatók meg.

Pécs, 1900. február hó 13-án

Pécsi kölcsönös segélyző egylet.

1390. sz.

1899.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1899. évi V. IV. 452. számú végzése következtében Baranyamegyei hitelbank javára *Taplós Ferenc* ellen 600 kor., s jár. erejéig 1899. évi november hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1098 koronára becsült butor és értékpapírból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 1899-ik évi V. IV. 452/2. számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi október hó 5. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{6}$ % váltó díj és eddig összesen 61 kor. 11 fillben; biroilag már megállapított költségek erejéig Pécsen, Márton-utca 15. sz. a. leendő eszközzésére 1900. évi március hó 2-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitzetetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécsen, 1900. évi február hó 15-ik napján.

Fonyó István
kir. bir. végrehajtó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

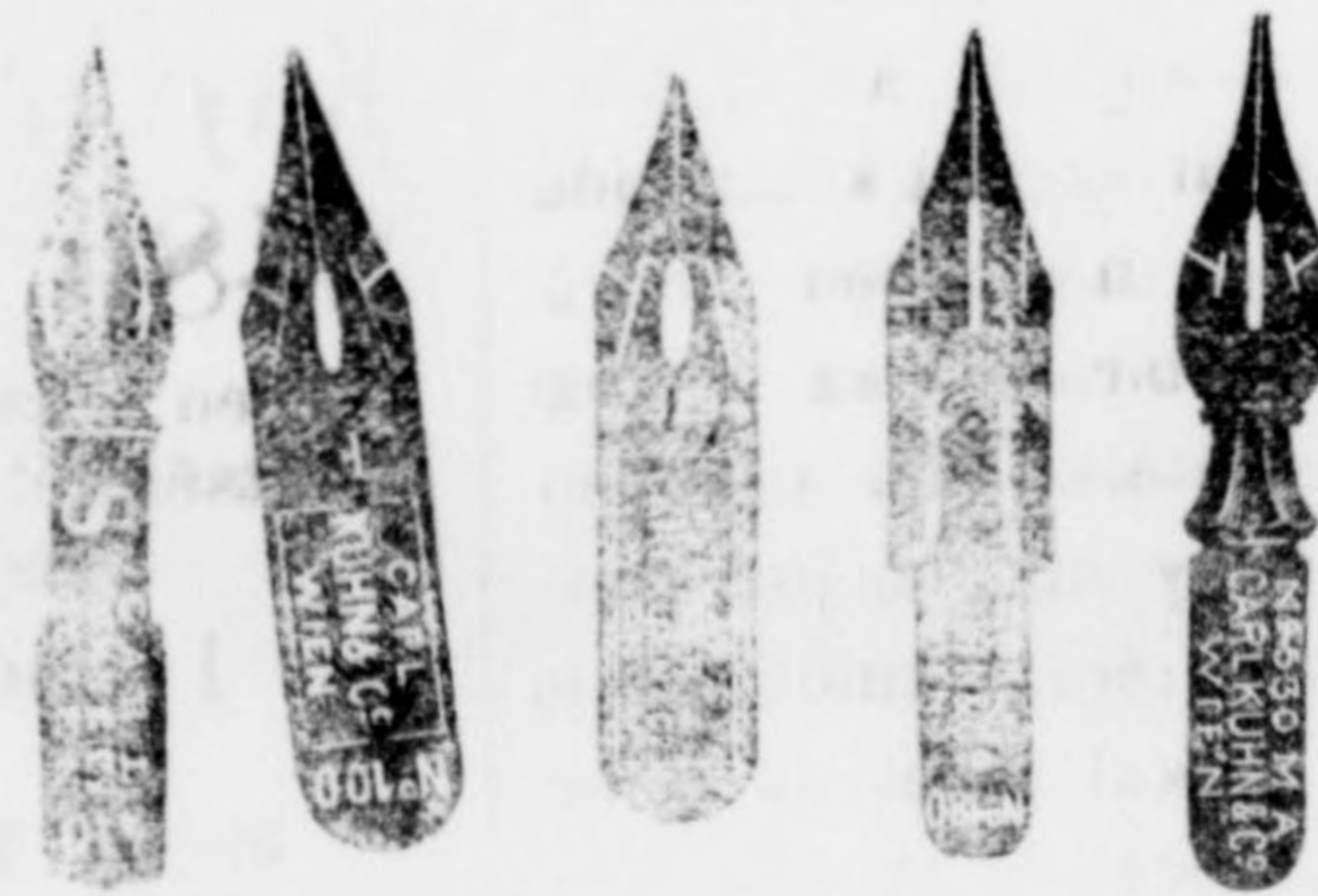
különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállók,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.